

stilles i Spidsen, og først derefter burde følge, hvorledes man tænker at ordne de personlige Forhold af Hensyn til Formaalets Bestaafenhed. Det hebdter endvidere: „Det ugunstige Forhold, hvorunder den egentlige Universitetsdocent i Zoologien saalkenge har maattet virke, idet hans Tid og Kraft væsentligen har maattet anvendes paa Museums-Forretninger, tør derved haabes ændret.“ Denne Passus forekommer mig ikke at spaae noget Godt, navnlig for den Afdelings Vedkommende, som i Stormgadens Museum baade tager en stor Plads og fordrer de fleste Udgifter, nemlig den 1ste Afdeling, Pattedyr og Fugle; thi Universitetet har nu en Conservator, hvis Opgave er den, at assistere den egentlige Universitetsdocent i Zoologien, og skulde nu den anden Conservator, som er ansat ved Stormgadens Museum — i Forbigaaende skal jeg bemærke, at Pladsen nu staaer vacant — hvis Beskæftigelse hidtil væsentlig har været ved denne Afdeling, ogsaa have til Opgave at assistere den nævnte Universitetslærer, saa vilde det, som i Stormgadens Museum har været hans egentlige Opgave, nemlig at besørge Arbeidet ved den 1ste Afdeling, blive aldeles forsumt, og derved vilde den Afdeling, som efter mit Skjønne er den stedmoderligst behandlede i Samlingen, navnlig for den europæiske Deels Vedkommende, yderligere forfalde, hvilket den ikke kan taale. Endvidere kommer man til at tale om Localernes Utilstrækkelighed, og paaviser da, at naar Localerne ikke forøges, saa vilde de Statte, som det naturhistoriske Museum indeslutter, ødelægges eller dog henligge uden Nytte. Det er nemlig nu Tilfældet i Stormgadens Museum, at en stor Deel af Samlingen staaer indpakket i Kasser, og det er ganske utvivlsomt, hvad her siges, at de paa denne Maade ere uden Nytte, og at de tillige ødelægges. Hvad det sidste Udtryk angaaer, da beder jeg om Tilgivelse for, at jeg gjør en halv personlig Bemærkning, idet jeg gjør opmærksom paa, at Statsrevisionen leilighedsvis har henledet Opmærksomheden paa dette Forhold i Statsregnskabet for 1852—1853, og blandt Andet bemærket, at Samlingen maatte lide ved at henligge paa den Maade. Men det blev da i en Skrivelse fra den

egentlige Universitetsdocent i Zoologien, hvilken af den daværende Cultusminister oversendtes til Statsrevisionen, meget bestemt udtalt, at man ikke vidste af, at Samlingen led ved at henstaae paa denne Maade. Det er mig derfor hjært at see det samme Navn, der stod under hiin Skrivelse, under denne Betænkning, nemlig det 3die af de Navne, der ere underskrevne, som Borgen for, at det forholder sig rigtigt, at de ødelægges paa denne Maade. Hvad nu Bygningernes Forøgelse angaaer, da er det en Fordring, som ved en hvilken som helst Samling ikke kan udeblive, naar man ikke ved Samlingerne stiller sig et bestemt og begrændset Formaal. Dersom man ved Samlingerne kun stiller sig det Formaal at indsamle, hvad man leilighedsvis kan faae, opstille eller indpakke det, og videre i Fremtiden paa samme Maade at indsamle, opstille og indpakke, da maa nødvendigt i Tidens Løb indtræffe det Tilfælde, at Pladsen bliver for lille, og at de Kræfter, som derved ere virksomme, ikke længer ere tilstrækkelige, og saa vilde vi i det Uenkelige faae Forslag om Localernes Udvidelse og Kræfternes Forøgelse og om en bedre Rønning af disse af Hensyn til det større Arbeide. Bemærkningerne om Nødvendigheden af et udvidet Locale ere imidlertid Indledningen til de Fordringer, der gjøres af Commissionen, (og som tildeels, eller jeg troer ganske ere tiltraadte i Lovudkastet) for Overtagelsen af Stormgadens Museum af Universitetet. Jeg veed ikke, om disse Fordringer have gjort det samme Indtryk paa de ærede Medlemmer, som de have gjort paa mig, eller om den Maade, hvorpaa de ere fremsatte, have gjort det samme Indtryk paa de Herrer, som det har gjort paa mig, men det forekommer mig, at man, naar man læser Betænkningen igjennem, mere faaer Indtrykket af, at man her forhandler med en Stormagt, af hvem man ønsker at opnaae Noget, som „Krig og Fred dicterer“, end med et Statsinstitut, der fra Statens Side har modtaget Tilbud om i Videnskabens Interesse, som dog disse Mænd varetage, at overtage Samlingen, som Staten vil overlade det. Den første Betænkning, man stiller, er den, at den nu til Samlingen anvendte Gaard i Stormgaden skal over-